

Της Claire Monneraye*

Η έκθεση «Silent Agreements - Marrickville 45» περιλαμβάνει 45 χρόνια της φωτογραφικής δραστηριότητας του Emmanuel Angelicas. Στην πραγματικότητα, μόλις που καλύπτει το 1% των ατέλειωτων περιπλανήσεων του φωτογράφου στους δρόμους ενός εκ των Έσω-Δυτικών προαστίων του Σίδνεϊ, το Μάρικβιλ. Καμία φωτογραφία από το έργο του στην Ιαπωνία, το Μπαλί, την Ταϊλάνδη και την Ελλάδα δεν παρουσιάζεται σε αυτή την έκθεση. Κι ας έχει βρεθεί τόσες φορές με την κάμερα του σε μερικά από τα πιο άγρια μέρη του κόσμου.

Μόνο του Μάρικβιλ. Ειδικά του Μάρικβιλ.

Έτσι κι αλλιώς το Μάρικβιλ τα περιέχει όλα. Είναι ένα όριο, όπου η πολυπολιτισμικότητα συναντάται με την τραχύτητα των αγώνων για την εξεύρεση ταυτότητας. Είναι μια περιφέρεια όπου ένας πολύ συγκεκριμένος

ρυθμός αντιχέει στα κενά εκείνου που δεν γίνεται να ιδωθεί δια γυμνού οφθαλμού. Είναι ένα κέντρο όπου η ένταση ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν δημιουργεί, την ίδια στιγμή, ασάθεια και αρμονία.

Η τρέλα του Μάρικβιλ.
Του Μάρικβιλ η υπερηφάνεια.

Αυτές οι φωτογραφίες είναι μια γεύση, οι πολύτιμοι λίθοι ενός τεράστιου αρχείου, το οποίο διηγείται την ιστορία ενός τόπου, μιας εποχής και ενός ανθρώπου του οποίου το βλέμμα δεν έπαψε ποτέ να είναι αυτό ενός μικρού αγοριού. Η μικρή φωτογραφία της γέφυρας του λιμανιού του Σίδνεϊ, ξεθωριασμένη και θολή, αποκτά διαστάσεις συμβόλου. Ο Emmanuel Angelicas ήταν επτά χρονών όταν ο πατέρας του, του έδωσε μια πλαστική φωτογραφική μηχανή με την οποία πήρε τις πρώτες του φωτογραφίες από την εμβληματική γέφυρα της πόλης. Στη δεκαετία του 1970, ο νεαρός φωτογράφος καταγράφει κυρίως το ιδιωτικό και το

οικείο, την οικογένειά του και το ευρύτερο περιβάλλον της ελληνικής κοινότητας των μεταναστών.

Κι όμως, πίσω από το σκόπευτρο της φωτογραφικής μηχανής βρισκόταν ήδη ένα αγόρι του οποίου ο τεράστιος αυθορμητισμός και η σπάνια παρατηρητικότητα του πάνω στους ανθρώπους θα καθορίσουν το μετέπειτα έργο του.

Ο έφηβος μεγάλωσε με μια φωτογραφική μηχανή στα χέρια του, παρακολουθώντας όλες τις αλλαγές που συντελούνται στην φυσιογνωμία του προαστίου που ζει και ταυτόχρονα καταγράφοντας τις ευρύτερες και αγριότερες συναντήσεις του. Στο κάδρο του θα περιλάβει τις πιο σκοτεινές περιοχές και συμπεριφορές. Με σαφή δίψα για αυτό που βρίσκεται πέρα από τα όρια θα αρχίσει να φωτογραφίζει όσα θα γίνουν η αφορμή για να χαρακτηριστεί ως ο τολμηρότερος φωτογράφος του Σίδνεϊ: Κορίτσια, όπλα, τατουάζ, το σεξ, τα ναρκωτικά.

Προκλητικός, δίχως αμφιβολία.

